

Всѣка мома донася на домашнитѣ си що-годѣ армаганъ, като прѣстенъ и др.

Нѣкои моми донасятъ сламени вѣнци, бради отъ класове и др., които си правятъ на жътва и които качватъ по стѣнитѣ у тѣхъ си за украшение. Други пъкъ събиратъ улѣтки (единъ видъ длъгнести бѣли охлювчета) по Дервенския баиръ (при Ст.-Загора), нижатъ ги на конци и ги носятъ армаганъ на малкитѣ момичета, които ги носятъ на шия.

Момитѣ, които ходятъ на „Романя“, се казватъ романки, а мжжетѣ романци.

Тая чета, отъ която е умрѣлъ нѣкой, на връщане не пѣе. Въ пѣснитѣ, които се пѣятъ на отиване и връщане, споменуватъ се имената на драгоманина и кираджията на етата.¹

¹ Тѣй като въ горнитѣ бѣлѣжки се споменуватъ пари, грошове и лири, за неизлишно считаме да забѣлѣжимъ, че по курса отъ 1890 г. 40 пари правятъ 1 грошъ, 5 гроша правятъ 1 левъ, а 23 лева 1 лира.